



HuFi

Hungária fiataljai

(Rovatvezető: Zólyomi Kati)

“KÁRPÁT-MEDENCÉNK A MAGASBÓL, 2005-BEN”

Buenos Aires-i magyarok útja az Óhazába - 2005. január 31 – március 4

(Az 5., utolsó részt anyagtorlódás miatt a következő számunkban hozzuk. Köszönjük az Olvasók türelmét! Szerk.)



A BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM A dél-amerikai fesztiválok története

Szeretem az *évforduló* kifejezést! Mert ez azt jelenti, hogy valami, valamikor megkezdődött, és azóta is folytatódik! Ünnepre méltó! Hisz ha nem maradt abba, akkor az nem jelent mást, mint örömteljes befektetett munkát és az abból fakadó haladást!

Fiatal HUFI olvasói, elmesélem nektek röviden azt, amiről persze hallottatok, de nem tudjátok pontosan, hogyan volt!

A DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNCALÁLKOZÓT itt “találtuk ki” a Buenos Aires-i REGÖS együttes keretében, régen, az 1980-as évek elején, és képzeljétek mennyi nehéz munka, utánajárás és meggyőződés kellett hozzá, hogy csak 1986 augusztusára sikerült megrendezni az elsőt, természetesen itt, Buenos Airesben! Azóta, két évente, Argentína, Brazília, Uruguay és - egy alkalomkor - Venezuela is megtartják a hagyományossá vált találkozót. Jövőre, amikor ismét - már harmadszor! - itt szervezzük meg, pontosan a fesztivál 20. fennállási évének fogunk örüvendezni, és ti is része lehettek!

Annak idején, 1986-ban, nem állt rendelkezésünkre számítógép, még fax sem volt, csak a “papírposta”, meg a drága telefonbeszélgetés lehetősége. Nem volt CD, és a zeneanyag a fellépésekre nagy tekercs szalagon készült, drágán bérelt hangstúdiókban. Akkor még nem volt semmi kapcsolatunk Magyarországgal, sem a magyar nagykövetséggel, és azok, akiknek nem volt olyan szerencséje, mint jómagamnak, hogy átutazhattak Magyarországra (széjjelnezní, látni, hallani, felfedezni!), azt sem tudták, milyen igazából az *eredeti* magyar néptánc!

Az első találkozón a REGÖS együttes serdülő és felnőtt tagozatai léptek fel (kb. 40 néptáncos), hol külön-külön, hol merész, tömeges táncszámokkal. A két estét betöltő műsorunk ez volt:



1986 (Buenos Aires) Regös az első dél-amerikai magyar néptáncalálkozón
(*drágszéli játékok és Matyó menyegző*)



1986 (Buenos Aires) Záró az összes együttesel



1995 (Buenos Aires) Regös az ötödik dél-amerikai magyar néptáncalálkozón
(*Szatmári finale és Kalotaszegi bál*)



Ördögglagzi (palóc tréfás jelenet), *Dunántúli üveges táncok*, *Marosszéki verbunk és forgatócs*, *Drágszéli fonó* és a hatalmas *Mezőkövesdi menyegző* (Falvay Károly mester száma).

Az újság jelen számában most először mutatunk nektek néhány képanyagot, közlünk egy pár nevet, adatot, és mostantól kezdve minden HUFI-ban találsz érdekes információt erről az egyedülálló néptáncrendezvényről, amelynek, akár hiszed, akár nem, nagy része van abban, hogy a nehéz dél-amerikai koloniális körülmények ellenére még mindig két évente megrendeződik a magyar néptáncalálkozó!

Kezdjünk el visszafelé számolni együtt: **300 nap hiányzik a találkozóig!**

Néhány héttel ezelőtt, három nemzedék Regös néptáncos elbeszélgetett az együttesről, a találkozók fontosságáról és az argentin néptáncmozgalom izgalmas jövőjéről. A következő oldalon közlünk néhány gondolatot ebből az eszmecsereből, ahogy Bonapartian Edi és Ughy Victor Zókával kötetlenül beszélgetnek, már azzal a hozzáállással, hogy együtt fognak dolgozni a 2006-os Buenos Aires-i Dél-Amerikai Magyar Néptáncalálkozó megvalósítása érdekében!

Olvasunk... és gondolkozunk:

Valahányszor közösségre gondolok, kivétel nélkül az olivosi magyar kolónia jelentkezik előttem elsőnek - merném kimondani: egyetlennek. Szüleim Argentinát választották második hazájuknak, de engem “véletlenül” magyarnak is neveltek. Ugye többeteknek ismerős ez a körülmény. Az októberi Forradalom tiszteletadásá előzetes hangulatában írom ezeket a sorokat, hogy elmélyüljünk együtt. Számomra 1956 szomorú, fájdalmas de jövőt író eseményei mindig összhangról, együttérzésről, hazaszeretetről és hősiességről tanúsítottak. Mert a Hazát kellett megmenteni! A MAGYAR hazát! A Buenos Aires-i magyar közösség életének mindnyájan főszereplői lettünk, kisebb-nagyobb ideodatartozási gonddal, fel-fellobbanó krízisekkel küszködve, de rövid életünk itt zajlik le, a *Hungária* egyesület falai közt, ahol - mégis és változatlanul - otthon érezzük magunkat, mintha házainklakásaink folytatása, kertje, *pátioja* vagy *playroom*-ja lenne. **A Hungária a mi kis magyar hazánk!**

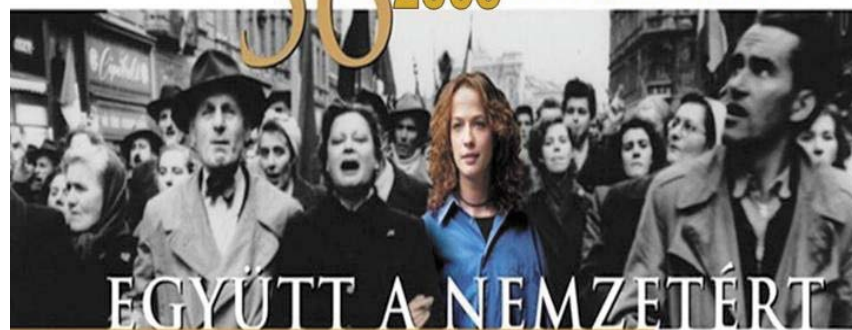
Azoknak, akik már szülők vagyunk, gyermekeink számára is azzá fejlődik, aminek bizonyára örülünk! Az én *magyar életem* legizgalmasabb, érdekesebb, nehezebb, vidámabb, szomorúbb mozzanatai a Hungáriában történtek... a Hungária területén találtam rá magyarságomra, a Hungáriában kezdtem el néptáncolni, írni, előadni, a Hungária falai tanúi voltak szerelmeimnek, a Hungária pályáján tanultam meg teniszezni, a Hungáriában találtam rá legkedvesebb, életre szóló barátaimra is! Röviden, ez az én történetem, de a tietek is, tudom, ehhez hasonló...

VIGYÁZZUNK A HUNGÁRIÁRA, TARTSUK MEG A HUNGÁRIÁT MAGUNKNAK, KÖZÖSSÉGÜNKNEK, TEGYÜK RENDBE, EGYÜTT, A RENDBETEENDŐKET... Két év múlva elsőbálos lesz a lányom, és a *Hungária* nagytermében szeretném őt látni, míg kering a büszke olasz papájával a szép keringő dallamára.

1956-os MEGEMLÉKEZÉS A HUNGÁRIÁBAN:

"HOL VAGY, MAGYAR?"

56 2005 OKTÓBER 23.



SZABADSÁG, DEMOKRÁCIA, EURÓPA



HUNGÁRIA - OKTÓBER 30 - 17 órakor

Gyere el, velünk együtt, hogy elgondolkozzunk azon, hogy honnan jöttünk, és legfőképp azon, hogy merre megyünk!



első délamerikai magyar néptáncfalókozó HUNGRIA DANZA Auditorium Belgrano



A két Buenosban megtartott találkozóznak műsorfüzetei és egyben a rendezvények "logo"-i



2005 – Budapest – Balassi Bálint Intézet – műsor alatt Edi, Victor, Zóka

Zólyomi Kati: Mi a legélénkebb emléked az első találkozódról?

Bonaparian Edi: Az 1997-es Brazíliai találkozózn még nem léptem fel. Nagy emlékem az előadások utáni szimpóziium. Nagyon imponált az a hihetetlen tömeg néptáncos, ahogy mozogtunk mindnyájan együtt... Persze, Timár Sanyi bácsira emlékszem nagyon, ahogy vitte előre a sok fiataalt... Emlékszem, nagyon figyeltem, óvatos voltam, nagyon fiatal, és élveztem minden egyes pillanatot!

Ugy Viktor: Én 1992 nyarán, Uruguayban voltam először "találkozó táncos résztvevő". Minden új volt előttem, megható és megdöbbentő volt látni saját szememmel, hogy annyi magyar fiatal ugyanazzal foglakozik, mint én! Akkor, Román Sanyi volt az oktatónk a szimpóziiumon.

ZK: Legizgalmasabb fesztiváloed?

UV: Itt, Buenos Airesben, 1995-ben, teljesen más volt... Nem tudom elfelejteni, mekkora élmény volt Makovinyi Tibit megismerni, tanulni tőle, s mellette táncolni! De számomra a legizgalmasabb az 1997-es Brazíliai találkozó volt, hisz csak hatan (3 pár) mentünk képviselni Argentínát a színpadon... Kimagasló volt, egyetlen táncszámmal készültünk, de nagyon jóval!

BE: Amióta intenzíven néptáncolok, mindig gondolkoztam azon, hogy valamikor átveszem az együttes vezetését. Most nemrég, 2004. nyarán Uruguayba már én vittem a táncsoportot, mint az együttes vezetője... Kimondhatatlanul izgultam, féltem, s végül, igazán magas eredményt értünk el...

ZK: Mit tudnál elmondani néptáncos életedről?

BE: Furcsa érzés, szinte ellentétek közt mozogtam többször (s még mindig)... Állandóan lüktet bennem ez az óriási vágyódás több és több tudásért... Egy bizonyos egyedüllétérzés... Mikor Magyarországon tartózkodtam egy évig az ösztöndíjjal, úgy tanultam néptáncot, hogy aztán itt átadjam, pedig akkoriban úgy volt, hogy majdnem ott maradok élni - mert AZ is kellett nekem! Olyan széthúzó érzés...

ZK: Igen, a néptáncos a "kollégák" közt érzi igazán jól magát... Hogy látod a dél-amerikai néptáncmozgalom távolibb jövőjét?

UV: Uruguayban nem látok kimaradási veszélyt, ott teljes a Táncsoport tagjainak felújítása (már majdnem egy sem magyar), és figyelemre méltó a lelkesedésük. Itt nálunk sem olyan veszélyes a helyzet, remélem minél többen maradunk meg a néptáncunk soraiban... Jó ötlet a "csütörtökös táncház" újakezdése!

BE: Én el sem tudnám képzelni Buenos Airest néptáncgyűttes nélkül!

ZK: A 2006-os téli szünet alatt megrendezzük a 8. Dél-amerikai Magyar Néptáncfalókozót?

BE: Mindig várom a fesztiválokat, de ezt különösen!

UV: Alig várom, hogy ezen is táncolhassak!

ZK: Én egyszerűen nem tudom életemet elképzelni néptánc nélkül!

“Jó néptáncos is holtig tanul”

Igen, egy dolog a rátermettség és a született tehetség, és más dolog az erős munka és a komoly tanulás által elért eredmény.

Tegyük össze az előző kettőt az állandó gyakorlás kifogástalan hatásával, és még mindig hiányzik belőle a szív, a lélek és a hagyomány iránti szeretet. Ha azt is képesek vagyunk érezni, "holtig" jó magyar néptáncosok leszünk. Ennek a folyamatnak nincs vége, hisz egymás utáni kezdésben, újban, változásban lebeg táncos létünk... A hagyomány fejlődését kell követnünk, szüntelen, kitartással, s a lelkesedést, a kreatív munkát, a szépet, az igazit, a magyart ne hagyjuk abba sohasem!

Az Argentinában működő magyar néptáncosok, fennállásunk 50. évfordulója küszöbén, itt fejezzük ki hálánkat azoknak a magyar mestereknek, akik tudásukat, szívüket és átszellemült meggyőződésük magocskáját vetették be mélyen közénk! (Falvay Károly, Novák Ferenc, Makovinyi Tibor, Farkas Zoltán, Timár Sándor, Kátai Zoltán, Román Sándor, Stoller Antal, Konthur Marika, Truppel Mariann, Varga Guszti, Farkas Ildikó, Balogh Laci...). Mert részben ŐK tanítottak meg minket álmodni...



EGY VÁLOGATOTT CSOPORT MUNKÁJA A 2005-ÖS CSERKÉSZBÁLRA



b.-j. fent: Lovrics Konszti, Haller Ceci, Bonaparian Edi, Collia Alex, Kerekes Marci és Miksi, Bonaparian Dini, Jeffrey Szofi, Fóthy Gyuszkó, - lent: Lányi András, Zugazaga Viki, Benkó Pili, Zóka, Lovrics Alex, Haller Inés és Roglich Nati. Hiányzik a képről Taboada Gabi. FOTO ZÓKA

Manapság hiába vagy tele jó szándékkal, tenni akarással, nincs nehezebb, mint megtalálni az elegendő időt, hogy véghezvihesd gyönyörű terveidet! Az idén 18 lelkes emberke (11 lány és 7 fiú) nekilátott egy új táncprodukciónak, hogy a hagyományos cserkészbál éjféli vadonatúj látványával lepje meg! Heti három próbával, sok nehézséggel, türelemmel, néha aggódással, máskor a legjobb hangulatban teltek a hónapok és izgalmasan közeledett a bál estéje, a nagy premier...

Az emberscsoport keményen dolgozott és várta a nagy pillanatot, amikor az apró kolompocskák a csuklójukon és a csattanó sarkantyúk a bokájukon Erkel Ferenc zenéje verbunkos ritmusára megmozdulhatnak, de már a kíváncsi nézőtér előtt!

Ezek a sorok azért íródnak, hogy szívem mélyéből kimondjam köszönetemet Bonaparian Dini barátomnak és a "táncosaimnak" önzetlen munkájukért, valamint a kedves, jókedvű és hálás közönségnek is, amelynek lélekfrissítő tapsa és őszinte mosolya megajándékozott mindenegyes "Bánk bán-ost" egy szívrepesztő büszkeség érzéssel! (ZK)



Udvari Sarkantyús (Bánk Bán)

FOTO ZÓKA

Z.I.K. ÖSZTÖNDÍJASAINK MAGYARORSZÁGRÓL ÍRNAK...

Ahogy beigértük, itt közöljük a Magyarországon tartózkodó 2. ösztöndíjasunk levelét:

Kedves ZIK tanárok, családok, diákok és kedves minden magyar család Argentinában!

Először is szeretném megköszönni a nekem nyújtott lehetőséget, hogy megismerhessem azokat a helyeket, amelyekről már kiskorom óta hallok.

Amikor január 31-én megérkeztünk Budapestre, nagyon hideg volt és igen nehéz volt beilleszkedni a magyar életbe.

Lassan-lassan mégis sikerült, és most már élvezük ezt az élménnyel teli évet. Sokat tanulunk. Jobban megismerem Magyarország történetét, földrajzát és néphagyományát. Eddig minden vizsgát sikeresen letettünk és már készülünk a második félévre.

Sokat utaztunk, megismertük Erdélyt, a gyimesi ezer éves határt, Csíkszeredát, stb. Részt vettünk Csíksomlyón a pünkösdi búcsún, ahol több mint 400.000 magyar jött össze.

Egy kelet-magyarországi körúton vettünk részt. Csoportunk három argentin, egy brazil és egy franciából állt, és minden egyes órát nagyon élveztük. Többek között megismertük a Cifrapalotát, Kecskemétet, Szegedet, Tokajt, Debrecent, Miskolcot...

Szeretném megköszönni Ádám atyának, hogy olyan szívesen fogadott minket Miskolcon.

Ajánlom minden ZIK diáknak, hogy tanuljon sokat, hogy idejuthasson ebbe a szép országba. Köszönöm szépen.

Üdvözlettel,

Lovrics János Ferenc,
Budapest



Fóthy Zsuzsi

Ha látod magad előtt egyetlenegy, vagy több célot, igen fontos, hogy tisztázd az utad irányát! Válaszd ki eszközeidet és legyen öröm az elhatározásodban. Értékeld szabadságodat, és ne ijedj meg a nehézségektől. Ha számodra értékest választottál és kitartasz mellette, meglátod, a bölcs élet majd meg is engedi, hogy a dolgok elrendeződjenek és sikerüljenek is! Ez ismét örömet okoz neked, és a megelégedettség mellé már csak több pozitív sorakozhat! A fiatalok mellé nem akadályok, hanem útítársak kellenek!

SZÉP ÉLETT A CSERKÉSZÉLETT



• DÉL-AMERIKAI JUBILEUMI TÁBOR •

JUBITÁBOR HÍRADÁS

Kedves Cserkésztestvérek!

Ahogy olvastátok az ezelőtti számokban, az elmúlt hónapokban beindult a Dél-Amerikai Jubileumi Tábor előkészítői és szervezési munkája, így a következőket szeretném közölni veletek:

A Tábor helyszíne: San Martín de los Andes lesz.

Időpont: 2006. január 4-től 15-ig (figyelem - ez az időtartam magába foglalja az utazást is).

A vendégeket / látogatókat várjuk a táborhelyen szombat (7-én), vasárnap (8-án) és pénteken (13-án).

A következő vezetői beosztásokat töltöttük be:

Táborparancsnok: Collia Alex

Táborparancsnok helyettes:

Lomniczy Mátyás

Gazdasági hivatal: Pappné Zizi

Jelentkezés: Bonapartianné Trixi

A következő altábor parancsnoki beosztásokat töltöttük be:

Leány Altábor: Szeley Cynthi

Fiú Altábor: Kerekes Marci

Nagy szükségünk van mindenki segítségére, hogy egy sikeres és élményekben gazdag Jubileumi tábor szervezzünk cserkészeink részére!

BÁRMILYEN KÉRDÉSED VAN, NYUGODTAN FORDULHATSZ HOZZÁM:

jubitabor06@yahoo.com.ar



JUBILEUMI TÁBOROK - JUBILEUMI ÉV!

"I. Lajos seregszemlét hívott Budavárba..."
(más szóval: *kik voltunk ott és honnan érkeztünk?...*)



Várjuk jelentkezésedet (kérhetsz „Táborjelentkezési ívet” a Jelentkezési Felelősnek drótpostáján:

jubijelentkezés06@yahoo.com)

Collia Alex (Táborparancsnok)

A 2006-os jubítábornak céljai:

Jellemnevelés – a lovagi erényeken és a 10. cs. törvényen keresztül (párhuzamosan)

Élmény – a kerettörténeten és a programokon keresztül

Cserkészstudás – gyakorlati alkalmazása és a tudás bővítése; helyes cserkészegyenruha

Magyarság – a magyar beszéd, kultúra, népdal, stb. gyakorlása és ismeretek bővítése

Cserkészkapcsolatok – baráti kapcsolatok kialakítása más városok, kerületek, szövetségek cserkészeivel; seregszemle

Csapatok fejlesztése – csapataink életében egy különleges hatást és lelkesedést nyújtani a jövő cserkész munkára nézve

Közösségépítő - fejleszteni és táplálni a körzet / kerület „Cserkész Családot” ahova tartozunk.

- A Tábor kerettörténete:

„A magyar lovagkor”

(Nagy Lajos kora)

Az első képet az Észak-amerikai Központi Jubileumi Táborról az “Élő Vár” adja. Lackfi főlovagmester (Vajtay Pista) az első zászlófelvonás alkalmából az összes apróddal, lovaggal és Budavár népével épített egy várat.

Alapfalai – három rétegűek - a New York-i körzetből (150 cserkész), Clevelandi körzetből (140 cserkész) és Kelet-kanadai körzetből (120 cserkész) álltak. A Kaliforniai körzetből (30 cserkész), a Nyugat-kanadai körzetből (15 cserkész), a Felvidéki kontingensből (13 cserkész) és a Magyarországi kontingens (18 cserkész) állt a négy bástya. Minden várnak van egy hídja, és a „Magyar Cserkész Várnak” hídját az Erdélyi (10) és Németországi (10) cserkésztestvérek alakították.

A végén építettük meg a nagy tornyot. Alapkövei az argentin körzet cserkészei voltak (összesen 11-en voltunk). A tornyot kiegészítették a Svédországból (3), Vajdaságból (3), Ausztráliából (2), Venezuelából (2) érkezők. A torony csúcsán (1 db. háztartási alumínium létra) a „harangláb” (Bester Alexandra „Pupi”, Brazíliából) tartotta a kézi rézharangot.

Már külön élményt jelentett az, hogy négy világrészről jöttünk össze. De méginkább, azt látni és érezni, hogy egy hangon éneklünk a tűz körül (amikor több, mint 600 (!) cserkész a Nagy Táborútnél ünnepelte a magyarságnak különböző színeit – a tábor keretén a megyék (Tolna,

Zemplén, Nógrád, Szerem, Gömör és Háromszék), a világot nézve a különböző magyar kolóniák, cserkészcsapatok), hogy **egy célt** akarunk elérni (táborban, a lovagerények szerint táborozni, mindennap a Cserkész törvények szerint élni), hogy egy utat járunk!

Kik mentünk argentinok és mi volt beosztásunk? Szerem megyében (Fiú I altábor) hatan voltunk a Vezetői Törzsben („Vadgalamb Lovagrend” lovagjai): Collia Alex (altáborparancsnok), Collia Niki (műszak, logisztika és főzés felelős; játékmester), Demes Sanyi (a Kő Vár rajnak lovagmestere), Kerekes Marci (játékmester), Lányi Mátyás (kézügyes-ség mester), Zöldi András (építésmester). *Szóval ott volt majdnem az összes 18-as Csapat vezetője, mint oszlopa a Fiú I altábornak („Köszönöm, fiúk!” – így Alex, Szerem megye bárója).* Tolna megyében volt egy oszlop lovag, aki népdalokkal, csatakiáltásokkal lelkesítette minden közös megmozduláson népét: Szeley Cynthi. - Magyarországról érkeztek még tőlünk Zaha Eszti, hogy része legyen Zemplén megye lovagjainak, és Háromszék megyében Benedek László, aki szintén altábor-parancsnok volt (*büszke vagyok arra, hogy két Argentínában született cserkészvezető altáborot vezetett a Központi Jubileumi Táborban – ahol összesen hat altábor volt!*) és Zaha Tamás az egyik őrben.

A Család altáborban részt vett Gorondiné Haynal Edith két gyerekeivel.

Szeretettel közöltem élményeinket HUFI cserkésztestvéreimnek!

Collia Alex Cst.

Ebből mi kimaradtunk!

Élménybeszámoló a Külföldi Magyar Cserkészszövetség Jubileumi Táboráról

(Így élték át a Jubit Pápai Szabolcs és Nagy Ildikó, New York-i lakók)

Augusztus 12-én kora reggel érkeztem meg Ildikóval és Ákossal a közel 600 cserkészt számláló jubileumi cserkésztáborba, aminek a New York állambeli Fillmore-ban lévő Sik Sándor Cserkészpark adott otthont. Ildikó, a 63. sz. Bessenyei György cserkészcsapat (Csorna) cserkésze lévén, sokat mesélt nekem régebbi táborok hangulatáról, s az egész cserkészet szellemiségéről. Most végre én is részt vehettem, még ha csak vendégként is.

Kettős jubileumi ünnepre emlékezett meg ebben az évben minden magyar cserkész, éljen a világ bármely részén is. **Hatvan évvel ezelőtt**, mikor a világháborút követő egyeduralom összetörte a magyar cserkészet reménykeltő hajtásait, a cserkészvilág újra kinyílt a németországi és ausztriai menekülttáborokban, ahol egymás után alakultak csapatok. Az összefogás minden erejével sikerült átmenteni az örökéletű hagyományokat négy világrészre. Szintén ebben az évben, 2005-ben ünnepeltük **az első cserkészcsapatot, amit 95 évvel ezelőtt Budapesten alapítottak.**

A táboron részt vehetett a világ minden magyar cserkésze, aki 10. életévét betöltötte, legyen az a Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ), az Anyaországi

szövetségek, vagy az Anyaország határain túl élő magyar cserkésze. Az utóbbiak közül a Felvidék, Erdély és Délvidék magyar cserkészszövetségeinek követői is jelen voltak. A többi nyolc ország résztvevői a tagságából jött ide, főleg az Észak-Amerikai Egyesült Államokból és Kanadából, de voltak Németországból, Svédországból, Argentínából, Brazíliából, Venezuelából és még a távolibb Ausztráliából is.

Azonnal körbevezettek bennünket a **tábor területén, ami tényleg az ahhoz méltó környezetben volt.** Feltűnt, mennyire gondosan, az ifjúsági könyvek után elképzelt módon vannak megálmodva az egyes altáborok. A keretmese Nagy Lajos király és a Magyar Lovagkor volt. A tábor programjai egyrészt a



Várkapu

magyar nép kincseit foglalták magukba, mint népdaltanulás, fafaragás, hímzés,

Levelt kaptunk Szentkirályi Páltól, a Fillmore-i Központi Jubitábor táborparancsnokától

(részlet):

Meg szeretném köszönni, hogy Ti is hozzájárultatok a központi jubitáborunk sikeréhez, mert a vezetőitek részvétele és szolgálata nélkül nem lettünk volna olyan sikeresek!

A Fiú I altábor nélkületek meg sem tudtuk volna tartani! Már múlt november óta folytak a tervezések, Yahoo-csoportmegbeszéléseken, számtalan drótpostán és több telefonkonferencián keresztül. Egy nagyon jó cserkészléggörte tudtak teremteni a Fiú I altáborban, ami rendkívül fontos számunkra, mivel sok fiú most kapta meg az első életre szóló cserkészléggörte - még most is emlékszem, amikor az első jubitáboromon részt vettem, szintén Fiú I korosztályban!... Észre

sem lehetett venni, hogy több városból kovacsolódott össze a Fiú I és Leány II vezetői gárda - Cynthia is kitűnően működött és komolyan kivette részét a munkából.



Fiú I altábor

A vezetőitek részvétele azért is volt fontos, mert sok ötletet merítettek és sok tapasztalatot szereztek, ami majd a Ti jubitáborotokat is sikeressé teszi! Kívánok még nagyobb sikert és még jobb élményeket cserkészeitek részére!

Jó munkát!

másrészt a kerettörténeten keresztül megismerték a lovagi életet és annak törvényeit. A célkitűzés: összekötni a cserkészléggörte a lovagi jellemmel, annak dacára, hogy végül is egy erdőben lennének! Szinte minden az

erdőben fellelhető fából volt megoldva, beleértve több méter magasán kiépített fekvőhelyeket is. A gerendákat kötelekkel egymáshoz illesztve építették fel, miközben szokásos cserkészmódrára nem

folyt. a HUFI 4. oldalon

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
 (... amelyek közt még a HUFI-olvasók is találhatnak in-
 nyekre valót!) **Hivatalos órák:** Péntekenként 19 - 21 óra.

881 Értavy Baráth Kata: Történelem: kitűnő – Regény az 1956-os szabadságharc idejéből
957 Csonka Emil: A forradalom oknyomozó története (1945-1956)
1930 1956 – A magyar forradalom és szabadságharc a hazai rádióadások tükrében október 23 – november 9
1934 1956 ENSZ Különbizottság jelentése az 56-os forradalomról.
1956 Pongráz Gergely: Corvin-köz 1956
2353 A befejezetlen forradalom – 1956
2354 Fónay Jenő: Megtorlás. Mi történt Magyarországon 1956 után
2856 1956: A forradalom sajtója (újságok, rölapok)
3065 Gloria victis 1956 költői visszhangja a nagyvilágban
3117 1956 – 1986: 30 év (kiad. Eur.Prot.Magyar Szab.egyetem/Bern)
3403 Oltványi László: Harcok Dél-Budapesten 1956
3781 1956 (több szerző) Rác Sándor (vádirat és vallomások)
3820 1956 A forradalom előzményei a csurgói járásban (ö. Kovács Andor)
3831 Méray Tibor: Nagy Imre élete és halála
3882 Gosztonyi Péter: A magyar forradalom története
4152 1956. október 23 – november 9 - A Forradalom Hangja: magyarországi rádióadások
4205 Titkos jelentések 1956. okt. 23 – nov. 4
4653 Hídverők: 1956-os forradalomról
5065 Hernádi Tibor: 1956 igaz története
5073 Kiszely Gábor: AVH – Egy terrorszervezet története
5074 Kiszely Gábor: Állambiztonság 1956-1990
Videokazetták:
VK-1 A lángoló Magyarország: 1956. október 23
VK-121 A Nagy Imre per
VK-134 56-os Szövetség Múzeum előtt - Össztűz (Fónay – Göncz - Antall 1992. március 15.)

**A MAGYAR ESEMÉNYNAPTÁRT LÁSD
 A SPANYOL RÉSZ UTOLSÓ OLDALÁN
 (SP IV)**

C
S
Ü
T
Ö
R
T
Ö
K
Ö
S

T
Á
N
C
H
Á
Z

é
r
d
e
k
i
ö
d
j



ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ - folyt. a HUFI 3. oldalról

használtak szögeket, s ez nem kis teljesítmény. Délután Nagy Lajos és udvara-korabeli jelmezekben, díszletek közt zajlik a lovagi torna. Az akadályverseny alatt kisebb baleset



Körbeüljük a játékot

során megsérül egy kislány, alákerül az igencsak súlyos rönkökből összeállított „lónak”. Ami még a szerencsétlenségen kívül megdöbbentett, az a **fegyelmezettség**, ahogy az egész balesetet kezelték. A kislány őrsvezetője határozott utasítására mindenki a helyén állva figyelte az



A képen közepén Ádám atya látható

elsősegélynyújtást, közben népdalok éneklésével bíztatták a sérült társukat, ezzel is jelét adván: „egy mindenkiért, mindenki egyért”.

Bámulatba ejtő volt ezt a fegyelmezettséget és összetartást látni, ami sajnós manapság egyre nagyobb ritkaságnak számít. Itt a **cserkészetben a fiatalok egy olyanfajta szellemi és jellembeli életfelfogást kapnak, amely nélkül hiányos lenne életük.** Aznap este a Fiú III altábor (15-18 évesek) táborüzet gyűjtöttak, meg kellett néznünk. Sötétedés után a tábor közepén elterülő, több futballpálya nagyságú tisztáson kerestük a jeleit a készülődő összejövetelnek. Már éppen fordultunk volna vissza a sátraink felé, mikor is meghallottuk a koromsötétben a „gomba, gomba...” először halk, lassú, majd

egyre hangosabb s gyorsabb kántálást. Majd egy hatalmas füst keletkezett, s hirtelen belobbant az emberméretű gyémánt alakban odahordott farakás.

Hamarosan famagasságig csaptak fel a lángok, bevilágítva a jó nagy területet. A táborüzet úgy ötven cserkész ülte körül, s egy páran közülük egy előre elgondolt program szerint vezényelték a nótázást, ahol magyar népdalok, vidám cserkész- és régi katonadalok követték egymást.

Éreztem, hogy fokozatosan **engem is magával**



Tábori mise

ragad a hangulat, s már nekem is forr a vérem, szerettem volna én is velük lenni, szerettem volna egy lenni közülük.

Lepergett szemem előtt pár történelmi korszakunk, milyen is lehetett a hajdúk, kurucok idejében egy katonai tábor hangulata esténként, egy hasonló táborüzet mellett, együtt énekelve, érezve az egy közösségbe tartozás erejét, mint ahogy ezek a fiúk itt tették!

A szombat esti nagy táborüzetnél a jelenlevő cserkészeket lovaggá avatták, akik megígérték, hogy a lovagi (értsd cserkész-) fogadalom szellemében az Isten, Haza, embertárs és a magyarság szolgálatának jegyében fogják minden napjukat és életüket irányítani.

A tábor vasárnapi szentmisével és Isten-tisztelettel, és az azt követő táborzárással, zászlólevonással fejeződött be, amit a díjkiosztás tett még színesebbé.

Tanúja lehettem, hogy milyen érzés is az **egy nemzetbe tartozás eszmeisége**, olyan gyerekek, fiatal emberek közt, akik négy földrész tizenkét országából, több-nemzedékes magyarként is - legtöbbjüknek már a szülei is külföldön születtek – még mindig magyarok, s azok is akarnak maradni, nem téve különbséget ki honnan jött, s senkinek nem kellett bizonygatnia magyarságát a másíknak.

Hálát adok a Teremtőnek, hogy ennek az él-ménynek részese lehettem, s minél több fiatalal szeretném megosztani élményeimet s kedvet csinálni a cserkészethez, mert nagyon sajnálom, hogy én és az én generációm ebből kimaradt, vagyis ki kellett maradjon.

(A beszámolót kivonatolva közöljük. Kiemelések tőlünk. Szerk.)



Kopjafa



Táborüzet

"a fekete angyal"
 az erdélyi forradalom
 Ceausescu ellen
Alomgyár
sziintársulat
 2005 - 2007



Édesanyám, egyetlen, drága...

Édesanyám, egyetlen, drága,
 te szüzesség kinyílt virága
 önnön fájdalom boldogsága.

Istent alkotok (szívem szenved),
 hogy élhess,
 hogy teremtsen mennyet,
 hogy jó legyek s utánad menjek!

József Attila
 1905. április 11 - 1937. december 3

KALPAKIAN
 • DESDE 1922 •

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
 UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
 - PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
 OUTLET: VIAMONTE 700
 KALPASERVICE: 4394-6400
 TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

Hirdessen az ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP-ban!
 4 7 1 1 - 1 2 4 2
 amagyarhirlap@yahoo.com

Novemberi lapzárta október 10
 Anyag és hírek beküldésére
4711-1242
 amagyarhirlap@yahoo.com

TURUL

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
 (1646) SAN FERNANDO
 Provincia de Buenos Aires – Argentina
 Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (54-11) 4746-1779
 E-mail: turul@arnet.com.ar